

Οι Πιτσιρικάι

Μάιος – Ιούνιος 2012, Παπαδάτες Πρέβεζας

Τιμή : 0,80 €

Εργατική Πρωτομαχιά

Την πρώτη Μαΐου γιορτάζεται η μέρα των εργατών. Είναι στην πραγματικότητα η καθιερωμένη γιορτή της εξέγερσης των εργατών του Σικάγο. Τον Μάη του 1886 τα εργατικά συνδικάτα στο Σικάγο ξεσηκώθηκαν διεκδικώντας ωράριο εργασίας στις 8 ώρες και καλύτερες συνθήκες εργασίας. Εορτάζεται επίσης και σαν μέρα των λουλουδιών και της Άνοιξης. Η μέρα έχει θεσπιστεί ως αργία και όλες οι υπηρεσίες και οι επιχειρήσεις παραμένουν κλειστές.

Η πρώτη του Μάη, είναι μέρα ορόσημο για τους αγώνες του εργάτη.

Οι αιματοβαμμένες εξεγέρσεις των εργατών του Σικάγο στις αρχές Μάη του 1886, έγιναν ύστερα από επιτυχημένες διεκδικήσεις των εργατών στον Καναδά το 1872.

Δύο χρόνια νωρίτερα, το 1884, πάρθηκε στο συνέδριο της Αμερικανικής Ομοσπονδίας Εργασίας η απόφαση να γίνουν την πρώτη Μάη του 1886 απεργιακές κινητοποιήσεις και διαδηλώσεις στο Σικάγο, το μεγαλύτερο τότε βιομηχανικό κέντρο των ΗΠΑ. Αίτημα η μείωση των ωρών εργασίας και σύνθημα:

*"Οχτώ ώρες δουλειά, οχτώ ώρες ανάπαυση,
οχτώ ώρες ύπνο".*

Εκείνη τη μέρα, 1η Μαΐου του 1886, 400.000 άνθρωποι συμμετείχαν στις απεργίες που γίνονταν σε όλη την χώρα, και πάνω από 80.000 στο Σικάγο. Αυτό το Σάββατο του 1886, μια εργάσιμη μέρα, οι εργάτες, ξεκίνησαν με τις γυναίκες και τα παιδιά τους για να διαδηλώσουν ειρηνικά στο χώρο της συγκέντρωσης στην πλατεία Haymarket. Στη γύρω περιοχή, είχαν παραταχθεί αστυνομικές δυνάμεις αποτελούμενες από 1350 άτομα, οπλισμένα με σπολολυβόλα οι οποίοι περίμεναν το σύνθημα για να δράσουν. Κι ενώ το πλήθος παρακολουθούσε τις ομιλίες, ο επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης, διατάσσει να διαλυθεί η συγκέντρωση. Μια βόμβα έσκασε κοντά στους αστυνομικούς οι οποίοι άρχισαν να πυροβολούν και να χτυπούν τους συγκεντρωμένους χωρίς καμιά διάκριση. Είναι ακόμα άγνωστος ο αριθμός των θυμάτων αφού πολλοί τραυματισμένοι κατέληξαν τις επόμενες ημέρες, επίσημα μόνο οκτώ νεκροί αστυνομικοί και τέσσερις διαδηλωτές έχουν επαληθευτεί.

Οκτώ συλληφθέντες διαδηλωτές δικάστηκαν, τέσσερις αυτών καταδικάστηκαν σε θάνατο και άλλος ένας αφαίρεσε μόνος τη ζωή του στην φυλακή. Η διεθνής προβολή αυτής της δίκης δημιούργησε τα θεμέλια της Εργατικής Πρωτομαγιάς ως Εργατικής Γιορτής.

Πρωτομαγιά στην Ελλάδα

Το 1892 έγινε η πρώτη πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση στην Ελλάδα, από τον Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Καλλέργη. Το 1893, 2000 διαδήλωσαν ζητώντας οχτάωρο, Κυριακή αργία και κρατική ασφάλιση στα θύματα εργατικών ατυχημάτων. Το 1894, γίνεται μια μεγάλη συγκέντρωση με τα ίδια αιτήματα που λήγει με 10 συλλήψεις και τον Αύγουστο ακολουθεί σύλληψη του σοσιαλιστή Σταύρου Καλλέργη.

Το 1936 έχουμε τους καπνεργάτες της Θεσσαλονίκης. Τα γεγονότα ξεκίνησαν γύρω στο Φεβρουάριο, με κατάληψη ενός εργοστασίου ύστερα από την απόρριψη των αιτημάτων των εργατών και συνεχίστηκε με συμπαράσταση καπνεργατών από άλλα εργοστάσια. Εναντίον τους χρησιμοποιήθηκε τόσο η αστυνομία όσο και ο στρατός. Δεν υπήρχε κεντρική συγκέντρωση, αλλά μικρές συγκεντρώσεις με ομιλητές σε διάφορα μέρη της πόλης. Σε μια συγκέντρωση στη διασταύρωση Εγνατίας και Βενιζέλου, χωροφύλακες πυροβόλησαν και σκότωσαν 7-8 εργάτες. Σ' αυτό το σημείο έχει στηθεί το μνημείο του καπνεργάτη. Με πυροβολισμούς προσπάθησαν να διαλύσουν και τις άλλες συγκεντρώσεις και συνολικά είχαμε τουλάχιστον 12 νεκρούς και 300 τραυματίες. Οι δολοφονίες των εργατών ήταν η έμπνευση του Ρίτσου για τον "Επιτάφιο".

Σημειώνεται ότι στην Κιαισαριανή την 1η Μαΐου 1944, η εργατική Πρωτομαγιά συνέπεσε με την άνανδρη εκτέλεση 200 Ελλήνων ανδρών από τις γερμανικές δυνάμεις Κατοχής. Έτσι, η Κιαισαριανή δεν εορτάζει μόνο την Εργατική Πρωτομαγιά όπως όλος ο υπόλοιπος ελεύθερος και δημοκρατικός κόσμος. Η ίδια ημέρα είναι ημέρα ιστορικής τιμής και μνήμης.

Λαμπρινή Σιντόρη

Συντακτική Ομάδα

- Κίτσιου Κατερίνα
- Κοκκίνη Αναστασία
- Κοκκίνη Βαλεντίνη
- Κοκκίνης Παναγιώτης
- Νάκα Ελένη
- Σιντόρη Λαμπρινή
- Χρήστου Κωνσταντίνος
- Χρήστου Νικόλαος

Υπεύθυνος Εφημερίδας: Κώτσης Μάνθος

Η εφημερίδα μας συμμετείχε στο μαθητικό διαγωνισμό για την ανάδειξη της καλύτερης μαθητικής εφημερίδας που διενέργησε η εφημερίδα "Τα Νέα" τον προηγούμενο μήνα και που έλαβαν μέρος σχολεία από όλη την Ελλάδα. Η εφημερίδα μας δε διακρίθηκε, άλλωστε βραβεύτηκαν τα σχολεία και όχι οι μαθητές και εμείς δεν εκπροσωπούμε κανένα σχολείο, αλλά αυτό δε μας πτοεί αλλά μας κάνει πιο αποφασισμένους να συνεχίσουμε αυτό που κάνουμε εδώ και τόσο καιρό!

Ευχαριστούμε όλους τους φίλους μας που μας ενισχύουν στην προσπάθειά μας αυτή και φυσικά την Αδελφότητα Παπαδατών που τυπώνει την εφημερίδα μας.

Το τεύχος μας αυτό είναι αφιερωμένο σε έναν από τους πιο σπουδαίους λαϊκούς τραγουδιστές, το Δημήτρη Μητροπάνο που "έφυγε" πρόσφατα.

Το Ζάλογγο

Το Ζάλογγο είναι ένα από τα ιστορικά όρη της Ελλάδας. Βρίσκεται βόρεια της Πρέβεζας και ανήκει στην οροσειρά των Κασωπαίων της Ηπείρου. Το όνομά του συνδέθηκε με την προεπαναστατική περίοδο του 1821 και ειδικότερα με τον θυλούμενο Χορό του Ζαλόγγου.

Ιστορία

Μετά τη συνθήκη που είχε συνάψει ο Αλή Πασάς με τους Σουλιώτες στις 12 Δεκεμβρίου τους 1803, οι κάτοικοι του Σουλίου έπρεπε να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους. Έτσι φεύγοντας αυτοί χωρίστηκαν σε δύο ομάδες από τις οποίες η μεν μία με τις φάρες των Δαγκλή, Δράκου, Ζορμπά, Τζαβέλλα, Πανομάρα κ.ά. κατευθύνθηκε προς την Πάργα, ενώ η άλλη με τις φάρες των Κουτσουνίκα, Μαλάμου, Μπότσαρη κ.ά. προς το Ζάλογγο. Τότε ο Αλής αθετώντας το λόγο του και τη συνθήκη διέταξε την καταδίωξη και την εξόντωση των Σουλιωτών. Από τις δύο ομάδες, η δεύτερη δεν κατόρθωσε να διαφύγει τον όλεθρο. Οι αποτελούντες την δεύτερη ομάδα είχαν φθάσει στο Ζάλογγο, που απείχε από το Σούλι περί τις οκτώ ώρες, όπου και το ομώνυμο χωριό με δέκα περίπου οικίες. Στη συνέχεια για περισσότερη ασφάλεια ανέβηκαν στη κορυφή όπου βρίσκεται και η ομώνυμη Μονή του Ζαλόγγου.

Στις 16 Δεκεμβρίου όταν έφθασε στους πρόποδες του Ζαλόγγου το πολυάριθμο ασκέρι του Αλή Πασά υπό τον Αλβανό διοικητή Μπεκίρη Τζιγαρώρο οι Σουλιώτες μαζί με τις γυναίκες και τα παιδιά τους οχυρώθηκαν μέσα στη Μονή απ' όπου και απέκρουσαν στις 16 και 17 του μήνα τις εφόδους του ασκεριού. Την επομένη όμως στις 18 Δεκεμβρίου ο μεν Κουτσουνίκας και οι σύντροφοί του παραδόθηκαν, ενώ 53 γυναίκες με τα παιδιά τους και 13 άνδρες κατέφυγαν σε παρακείμενο βράχο, καλούμενος σήμερα "Στεφάνι". Αντίθετα άλλοι, περίπου 147, υπό τον Κίτσο Μπότσαρη κατάφεραν με έφοδο να διασωθούν. Οι δε Αλβανοί όταν έφθασαν στη Μονή και την κατέλαβαν αιχμαλώτισαν και όλους όσοι βρίσκονταν εκεί. Τότε οι γυναίκες που είχαν καταφύγει στο βράχο προτίμησαν αντί της ατιμίας και της αιχμαλωσίας να ρίξουν τα τέκνα τους στο γκρεμό και στη συνέχεια να ριφθούν σ' αυτόν, χορεύοντας, η μία μετά την άλλη στο βάθος του βράχου ξέροντας ότι μέτρα τους χώριζαν από το θάνατο.

Παναγιώτης Κοκκίνης

Γνωμικά της Βαλεντίνης Κοκκίνη

Μόνο για την αγάπη ας προσπεράσω κι αυτήν την ανηφοριά κι ας προσπαθήσω να χαμογελάσω σαν το λουλούδι στην καλοκαιριά . . .

Γ. Αηδονόπουλος

Έλθοι μὲν γὰρ ἀπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί.

(μετ. Μ'έναν τρόπο γινόμεστε καλοί αλλά με πολλούς κακοί)

Αριστοτέλης

Το κεφάλι του Αλή Πασά στο Σουλτάνο

Τον Ιανουάριο του 1822 έπειτα από σκληρές διαπραγματεύσεις ο Αλή δέχτηκε να παραδοθεί με τον όρο να του δινόταν αμνηστία και κατέφυγε στο μοναστήρι του Αγίου Παντελεήμονα που βρίσκεται στο νησί της λίμνης των Ιωαννίνων. Εκεί, στις 17 ή 25 του ίδιου μήνα σκοτώθηκε μετά από σύντομη συμπλοκή, από τον απεσταλμένο του Χουρσίτ, Κιοσέ Μεχμέτ (κατά άλλους ήταν ο Αλή Χασάν), που είχε έρθει δήθεν με το χαρτί της αμνηστίας. Το πτώμα του αποκεφαλίστηκε και το κεφάλι του στάλθηκε ταριχευμένο από τον Χουρσίτ στην Κωνσταντινούπολη, όπου αργότερα θάφτηκε σε μια περιοχή έξω από τα τείχη της πόλης.

Το ακέφαλο σώμα του ενταφιάστηκε στον οικογενειακό τάφο του σεραγιού, στο Ιτς Καλέ, κοντά στο Φετιγιέ Τζαμί. Ο τάφος αυτός (που περιβαλλόταν ως το 1944 με ωραίο ψηλό κυκκίδωμα το οποίο αφαιρέθηκε κατά τη διάρκεια της Κατοχής για να αντικατασταθεί τα τελευταία χρόνια από καινούργιο) φαίνεται πως ήταν τόπος προσκυνήματος για τους, Αλβανούς κυρίως, Μουσουλμάνους της Ηπείρου και της Αλβανίας ακόμα και κατά τα τέλη του 19ου αιώνα.

Φιρμάνι του Αλή Πασά, 1810, γραμμένο σε δημοτική γλώσσα.
Όλες οι διαταγές και συμφωνίες του Αλή διατυπώνονταν στη καθουμιλουμένη Ελληνική.

Το 1788 εκμεταλλεζόμενος την απουσία του πασά των Ιωαννίνων, Αλή Ζότ λογω εκστρατείας στον Δούναβη άρπαξε το πασαλίκι των Ιωαννίνων, πράξη την οποία τελικά ενέκρινε και η Υψηλή Πύλη, δίνοντας του μάλιστα δικαιοδοσία και στη Στερεά Ελλάδα.

Ως πασάς των Ιωαννίνων συμμετείχε στον Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1787 - 1792, η συμμετοχή του όμως διεκόπη διότι αναγκάστηκε να εκστρατεύει το 1790 και το 1792 κατά των επαναστατημένων Σουλιωτών χωρίς όμως αποτέλεσμα. Το 1796 κατέκτησε την Άρτα και το 1798 υπέταξε τη Χειμάρρα και κατέλαβε την Πρέβεζα μετά από σύντομη πολιορκία. Μετά την Πρέβεζα κατέλαβε την Βόνιτσα και το 1803 υπέταξε το Σούλι και εξόρισε τους κατοίκους του. Μάλιστα, για αυτό του το επίτευγμα διορίστηκε από την Υψηλή Πύλη ως διοικητής της Ρούμελης και ο γιος του, Βελή, διοικητής της Θεσσαλίας και του Μοριά ενώ προσωρινά η δικαιοδοσία του επεκτάθηκε μέχρι την Θράκη. Μεταγενέστερες του επιτυχίες ήταν η κατάληψη του Αργυροκάστρου το 1812 και η αγορά της Πάργας από τους Άγγλους το 1819. Οντας ήδη σχετικά αυτόνομος από την κεντρική εξουσία, ο Αλή είδε το κράτος του να εκτείνεται στη μέγιστη του εξάπλωση από την Πελοπόννησο μέχρι την Μακεδονία.

Παναγιώτης Κοκκίνης και Λαμπρινή Σιντόρη

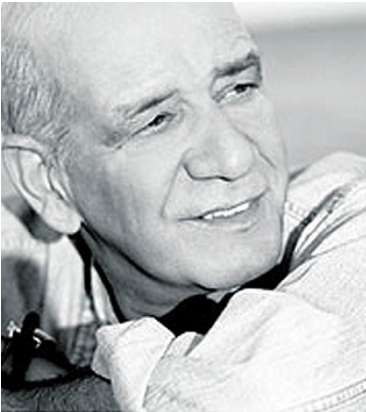
Ανέκδοτα

- Μάνα μη με περιμένεις για φαί
- Γιατί παιδί μου?
- Ήρθα!

- Μπαμπά, γιατί παντρεύτηκες την μαμά;
- Απορείς και συ παιδί μου ε;

Ο μικρός δεν μπορούσε να κοιμηθεί μέχρι αργά την νύχτα. Η μαμά του προσπαθεί να τον ηρεμήσει.

- Σώπα παιδάκι μου, όπου να 'ναι θα 'ρθει ο μπαμπάς και θα μας πει ένα παραμύθι.
- Τι παραμύθι, μαμά;
- Πού ήταν μέχρι αυτή την ώρα..!

Αναστασία Κοκκίνη

Δημήτρης Μητροπάνος

Ο Δημήτρης Μητροπάνος (2 Απριλίου 1948 - 17 Απριλίου 2012), από τους σημαντικότερους τραγουδιστές της σύγχρονης εποχής. Ερμήνευσε χαρακτηριστικά τραγούδια σημαντικών στιχουργών και συνθετών. Με τις λαϊκές επιτυχίες του σημάδεψε το χώρο της σύγχρονης ελληνικής μουσικής σκηνής, κερδίζοντας την εκτίμηση και το σεβασμό ολόκληρου του πανελληνίου.

ΠΡΩΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Γεννήθηκε στην Αγία Μονή, μια συνοικία στα Τρίκαλα - από την οποία καταγόταν η μητέρα του - στις 2 Απριλίου του 1948. Μεγάλωσε χωρίς τον πατέρα του, τον οποίο γνώρισε στα 29 του χρόνια. Μέχρι τα 16 του νόμιζε πως είχε σκοτωθεί στον Εμφύλιο Πόλεμο, όταν ήρθε ένα γράμμα το οποίο έλεγε πως ζει στην Ρουμανία. Ο πατέρας του καταγόταν από ένα χωριό της Καρδίτσας το Καππά. Από μικρός δούλευε τα καλοκαίρια για να βοηθήσει τα οικονομικά της οικογένειας του. Πρώτα ως σερβιτόρος στην ταβέρνα του θείου του και ύστερα στις κορδέλες κοπής ξύλων. Μετά την τρίτη γυμνασίου, το 1964, μετέβη στην Αθήνα να ζήσει με τον θείο του στην οδό Αχαρνών. Προτού τελειώσει το γυμνάσιο άρχισε να εργάζεται ως τραγουδιστής.

Στην ίδια ηλικία, έπειτα από παρότρυνση του Γρηγόρη Μπιθικώτση, τον οποίο γνώρισε σε μία συγκέντρωση της εταιρίας του θείου του, στην οποία τραγούδησε, επισκέφτηκε την "Κολούμπια". Εκεί ο Τάκης Λαμπρόπουλος του γνώρισε τον Γιώργο Ζαμπέτα, δίπλα στον οποίο θα δουλέψει στα «Ξημερώματα». Τον Ζαμπέτα τον μνημονεύει ως μεγάλο του δάσκαλο και δεύτερο πατέρα. Όπως έχει δηλώσει, «ο Ζαμπέτας είναι ο μόνος άνθρωπος στο τραγούδι ο οποίος με βοήθησε χωρίς να περιμένει κάτι. Με όλους τους υπόλοιπους συνεργάτες μου κάτι πήρα και κάτι έδωσα».

Το 1966 ο Μητροπάνος συναντάται, τυχαία, για πρώτη φορά με τον Μίκη Θεοδωράκη και ερμηνεύει, στη θέση άλλου καλλιτέχνη που τότε ασθενούσε, μέρη από τη «Ρωμιούσση» και το «Άξιον Εστί» σε μια σειρά συναυλιών στην Ελλάδα και την Κύπρο.

Το 1967, ο Μητροπάνος ηχογραφεί τον πρώτο του 45άρη δίσκο, με το τραγούδι "Θεσσαλονίκη". Είχε προηγηθεί η ηχογράφηση του τραγουδιού "Χαμένη Πασχαλιά", το οποίο όμως λογοκρίθηκε από τη Χούντα και δεν κυκλοφόρησε ποτέ.

Στην πορεία που χάραξε στο δρόμο του λαϊκού έντεχνου, το 1972 υπήρξε ένας σημαντικός σταθμός: ο συνθέτης Δήμος Μούτσης και ο ποιητής-στιχουργός Μάνος Ελευθερίου κυκλοφορούν τον «Άγιο Φεβρουάριο», με ερμηνευτές τον Μητροπάνο και την Πετρή Σαλπέα, σηματοδοτώντας ένα σταθμό στην ελληνική μουσική. Τον Ιούλιο του 1999, ο Μητροπάνος και ο Μούτσης θα ξαναβρεθούν επί σκηνής στο Ηρώδειο με την Δήμητρα Γαλάνη και την σοπράνο Τζούλια Σουγλάκου για δυο μουσικές βραδιές στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών. Οι συναυλίες αυτές ηχογραφούνται ζωντανά και κυκλοφορούν σε διπλό CD δύο μήνες αργότερα. Ακολουθούν «Ο Δρόμος για τα Κύθηρα» του Γιώργου Κατσαρού και «Τα συναξάρια» του Γιώργου Χατζηνάσιου, έργα υψηλής ποιότητας αλλά και μεγάλης απήχησης στην ελληνική κοινωνία.

Στη μακρόχρονη πορεία του στο ελληνικό τραγούδι, ο Δημήτρης Μητροπάνος συνεργάστηκε με τους μεγαλύτερους δημιουργούς του λαϊκού αλλά και του έντεχνου τραγουδιού. Γιώργος Ζαμπέτας, Μίκης Θεοδωράκης, Δήμος Μούτσης, Απόστολος Καλδάρας, Τάκης Μουσαφίρης ("Εμείς οι δυο" κ.α.), Χρήστος Νικολόπουλος ("Πάρε Αποφάσεις" σε στίχους Λευτέρη Παπαδόπουλου), Γιάννης Σπανός ("Ο Μητροπάνος τραγουδάει Σπανό") ήταν οι συνθέτες με τους οποίους συνδέθηκε επαγγελματικά, χτίζοντας μια καριέρα συνυφασμένη με την ελληνική λαϊκή μουσική παράδοση, μέχρι και τα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Η συμμετοχή του σε δίσκους των Λάκη Παπαδόπουλου (με το τραγούδι "Για να σ' εκδικηθώ") και Νίκου Πορτοκάλογλου ("Κλείνω κι έρχομαι") αναδεικνύουν εκείνη την εποχή την ευρεία γκάμα της ερμηνείας του και προαναγγέλλουν μια στροφή στον τρόπο ερμηνείας του, που θα οδηγήσει σε μια σειρά από δίσκους που άλλαξαν σε μεγάλο βαθμό την έννοια του καλού σύγχρονου λαϊκού τραγουδιού. Οι συνεργασίες με τον Μάριο Τόκα και το Φίλιππο Γράψα ("Η εθνική μας μοναξιά" το 1992 και "Παρέα με έναν ήλιο" το 1994) συνδυάζουν τη λαϊκή υφή και συναίσθημα με τη πιο βαθιά έννοια στίχων και τη χρησιμοποίηση λέξεων πιο επιτηδευμένων. Παράλληλα, η απήχηση των τραγουδιών στην κοινωνία και η εμπορική επιτυχία αναδεικνύουν αυτές τις δημιουργίες ως εργαλεία αλλά και συμπτώματα της εξέλιξης της ελληνικής κοινωνίας.

Η πολύ σημαντική συνεργασία με τον Θάνο Μικρούτσικο με τον δίσκο «Στου Αιώνα την Παράγκα», σε στίχους Άλκη Αλκαίου, Κώστα Λαχά, Λίνας Νικολακοπούλου και Γιώργου Κακουλίδη, αποτελεί στροφή του ερμηνευτή σε ακόμα πιο "έντεχνες" διαδρομές, διατηρώντας και πάλι την ταυτότητα του λαϊκού.

Ο Μητροπάνος συνεχίζει στα ίδια μονοπάτια, με τραγούδια των Μικρούτσικου, Κορακάκη, Μουκίδη, Παπαδημητρίου κ.α. στο δεύτερο μισό της δεκαετίας του 1990 και στις αρχές του 2000. Από τις τελευταίες δουλειές του Θεσσαλού αοιδού, ξεχωρίζει το "Πες μου τ' αλήθινά σου σε μουσική Στέφανου Κορκολή και στίχους Ελεάνας Βραχάλη και Νίκου Μωραϊτή, αλλά και η ζωντανή ηχογράφηση "Υπάρχει και το ζεϊμπέκικο", από το πρόγραμμα - ωδή στον εθνικό χορό της Ελλάδας μαζί με τους Θέμη Αδαμαντίδη και Δημήτρη Μπάση, καθώς επίσης και ο δίσκος "Στη Διαπασών", ο οποίος περιέχει 12 λαϊκά τραγούδια και μια μπλουζ μπαλάντα. Από τα τραγούδια του δίσκου ξεχωρίζει το τραγούδι "Η εκδρομή" του Γιάννη Μηλιώκα, το οποίο γράφτηκε για την επιστροφή του ερμηνευτή στη δισκογραφία μετά από ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας.

Τελευταίες δισκογραφικές δουλειές του Δημήτρη Μητροπάνου, ήταν η ζωντανή ηχογράφηση της συναυλίας του στο Ηρώδειο (Σεπτέμβριος 2009), αποτελούμενη από 2 CD με τον τίτλο "Τα τραγούδια της ζωής μου", και ο δίσκος "Εδώ Είμαστε" με τραγούδια του Σταμάτη Κραουνάκη σε στίχους του ίδιου, της Λίνας Νικολακοπούλου, του Μάνου Ελευθερίου, του Λάκη Λαζόπουλου και ένα ποίημα του Κωστή Παλαμά.

Στις 17 Απριλίου του 2012 ο Δημήτρης Μητροπάνος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Υγεία με οξύ διαρροϊκό σύνδρομο και εμετούς. Εκεί εμφάνισε πνευμονικό οίδημα και μεταφέρθηκε στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας όπου και άφησε την τελευταία του πνοή στις 11.00 το πρωί. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης με έκτακτες μετατροπές των προγραμμάτων τους απέτισαν φόρο τιμής μεταδίδοντας τραγούδια και βιντεοσκοπήσεις των επιτυχέστερων ερμηνειών του ^[2] καθώς και δηλώσεις πολλών που συνεργάστηκαν μαζί του. Η κηδεία του τελέστηκε στις 19 Απριλίου 2012 στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, ενώ η σορός του βρισκόταν από νωρίς το πρωί στο παρεκκλήσι του νεκροταφείου (Άγιος Λάζαρος), όπου παρευρέθηκαν για έναν τελευταίο αποχαιρετισμό φίλοι, συγγενείς αλλά και χιλιάδες απλού κόσμου.

Ελένη Νάκα

Ένα τραγούδι . . .

Σβήσε το φεγγάρι

Στίχοι: [Νίκος Μωραΐτης](#)

Μουσική: [Στέφανος Κορκολής](#)

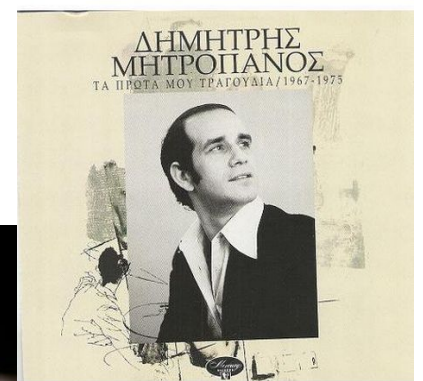
Πρώτη εκτέλεση: [Δημήτρης Μητροπάνος](#)

Φύγε αφού το θέλεις,
πώς να σ' εμποδίσω,
με τα λόγια δεν μπορώ.
Φύγε αφού το θέλεις,
δεν θα τρέξω πίσω,
δεν θα σε παρακαλώ.
Φύγε και θα μείνω
στ' άδειο μαξιλάρι
να μετράω το κενό.
Μόνο όπως θα φεύγεις
κάνε μου μια χάρη:
σβήσε το φεγγάρι,
σβήσ' το απ' τον ουρανό μου.

Σβήσε το φεγγάρι,
σβήσε μου τα μάτια,
σβήσε μου τις λέξεις
να μη σε φωνάξω πίσω.
Σβήσε το φεγγάρι,
σπάσ' το σε κομμάτια
να μη δω που φεύγεις,
να μη σε ξαναγαπήσω.
Σβήσε το φεγγάρι.

Κατερίνα Κίτσιου

Φύγε αφού το θέλεις
με κορμί σκυμμένο,
με το βλέμμα χαμηλά.
Φύγε αφού το θέλεις,
σε καταλαβαίνω,
όποιος φεύγει δεν μιλά.
Φύγε και για μένα
μη σ' ενδιαφέρει,
τίποτα δεν σου ζητώ.
Μόνο όπως θα φεύγεις
άπλωσε το χέρι,
σβήσε αυτό τ' αστέρι,
σβήσ' το απ' τον ουρανό μου.

Γελοιογραφία

Από το βιβλίο "Χαμηλές πτήσεις" του Αρκά

Νίκος Χρήστου

Τις Εφημερίδες μας μπορείτε να τις δείτε και στο διαδίκτυο στην ιστοσελίδα της Ενορίας Παπαδατών www.papadates.gr !

Επίσης στο στη διεύθυνση gas rap στο youtube μπορείτε να βρείτε αρκετά video που αφορούν στιγμές του χωριού μας, όπως τα τραγούδια του Καγκελάρι από το 1963 και μετά, πανηγύρια και φωτογραφίες από το χωριό μας. Μια δουλειά του συγχωριανού μας Κώστα Γούση που αξίζει να δείτε !